

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

נַעֲמַט מִיָּד אַרְוִיס!

האט הויך אנגעשריגן עקיבא'ן אז ער טרעפט אלץ מיט וועמען זיך צו קריגן און שלאגן. ביז ער ווארפט יענעם אראפ אויף דער ערד.

דאס איז געווארן דער שמועס פון טאג ביי די אידן אין שול. "וואס טוט מען מיט דעם ווילדן און חוצפה'דיגן עקיבא? וויאזוי מאכט מען א סוף צו דעם אז ער זאל מער נישט טשעפען אנדערע קינדער? וויאזוי קען מען אים בארואיגן און אפשטעלן די אלע קריגערייען ארום אים?"

עטליכע האבן פארגעשלאגן אים צו געבן קלעפ, אנדערע האבן געטענה'ט אז דאס איז נישט דער וועג, און מ'דארף אים פשוט סטראשען און ווארענען אז ער זאל מער נישט קומען אין בית המדרש. פילע פלענער זענען אויפגעקומען, ביז שמערל דער בעל קורא האט זיך אנגערופן גאר פשוט: "לויט מיין מיינונג, דארף מען רעדן צו אים מיט רעספעקט, אן אוועקמאכן, אן מיי סטראשונגען און אן אים באשולדיגן."

מען האט טאקע אויסגעוועלט שמערל'ן אלס דער שליח. ער האט געבעטן צו טרעפן עקיבא'ן נאך די לימודים, אים געקויפט א זיסע אייס-קרים, און אנשטאט אים צו מוסר'ן, האט ער אים אנגעהויבן דערציילן וויאזוי ער אליין פלעגט זיין א צעווילדעוועטער אלס קינד.

אינמיטן דערציילן האט עקיבא געענטפערט פון טיפן הארצן: "איך ווייס באמת אז מיי אויפפירונג איז נישט גוט. יעדעס מאל ווען איך קום אהיים נאך א געפעכט, טוט מיר עס זייער וויי. אבער ס'איז מיר ממש שווער זיך צו באהערשן; איך האב א גרויסן יצר הרע מיט וועמען זיך צו שלאגן..."

ווען שמערל האט דאס געהערט, האט ער זיך שטארק געפריידט. ער האט געוואוסט אז דער גוטער ווילן וואס עקיבא ווייזט יעצט ארום, וועט אים זיכער העלפן אינגאנצן בייצוקומען זיינע שוועריגקייטן. וואך נאך וואך האט ער ווייטער גערעדט צו אים מיט שיינע און פרידליכע ווערטער, ביז ביסלעכווייז איז עקיבא געווארן א רואיג און וואויל קינד.

דער ממונה האט דורכגעקערט די וואך מיט'ן גיבור און איז צוריקגעפארן צום געלט לאנד. ער האט זיי שארף מוסר געזאגט אויף זייערע שלעכטע און פארקרומטע וועגן, און זיי מסביר געווען ווי טיף זיי זענען פארפאלן און צומישט געווארן אין זייער געניג נאך געלט און תאוות הממון. אבער אלע זיינע רייד, זיינע תחנונים און הסברים, זענען געווען לטמיון. גארנישט האט נישט געהאלפן. זיי זענען שוין געווען אזוי טיף איינגעגעסן אין זייער גרויסן טעות פאר פילע יארן.

אבער, וויבאלד דער בעל תפילה מיט'ן ממונה האבן זיי אזויפיל מוסר געזאגט און זיי אביסל צומישט, האבן זיי זיך אנגערופן צו די מוכיחים: "אדרבה! אויב ס'איז טאקע אזוי ווי איר זאגט, אז מיר געפינען זיך אין אזא געפערליכן טעות און צומישעניש, דעמאלט נעמט אונז שוין ארום פון אונזער טעות!"

ווי נאר ער האט געהערט אז זיי בעטן זיך ארויסצוגיין פון זייער פאלשן וועג, האט ער זיי גלייך געגעבן אן עצה: זיי זאלן מיטגיין מיט אים צו דעם פלאץ פונעם שווערד פון וואו דער גבור נעמט זיין כח, און אזוי ארום וועלן זיי קענען בייקומען דעם יצר.

טראכט אריין, ווען האבן זיי זוכה געווען צו באקומען די ריכטיגע עצה? פונקט ווען זיי האבן ארויסגעוויזן דעם רצון ארויסצוגיין פון זייער טעות! ווען זיי האבן געזאגט, "נעמט אונז ארום פון אונזער טעות." דאס איז געווען די 'אתגרותא דלתתא' וואס זיי האבן אליין אנגעהויבן, דאס ביסל וואס זיי האבן יא געקענט טוהן. כאטש זיי זענען געווען אזוי טיף דערין, האט די בקשה אליין און דאס ארויסזאגן דעם ווילן שוין געברענגט די ישועה, און זיי האבן באקומען די ריכטיגע הדרבה.

יעדע מוצאי שבת האט זיך אפגעטוהן א פרישע פרשה אין בית המדרש. אינמיטן מעריב האט מען פלוצלינג געהערט הויכע קולות פון פאליש. טייל מתפללים זענען ארויסגעלאפן שרייען, בשעת אנדערע זענען אנגעקומען שלעפנדיג עקיבא'ן ביי די הענט און אים געטראגן צו זיין טאטן. דער גבאי, וואס איז יעדעס מאל געווארן אויפגעטרעט פונדאסניי,

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֶׂה י"ב - דַּעַר בַּעַל תְּפִלָּה (14)

אַזוי פֿאַרפֿירט גיּוואַרין אין דעם געלֶט ביז זיי זענען אַריין גיפֿאַלן אין אַזוינע נאַרישקייט. האט דער גבור גיענפֿערט דעם ממונה. דאס וואס ער האט גיענפֿערט דעם בַּעַל תְּפִלָּה. אַז ער האט גיהערט פון דעם מלך. אַז ווער סע פֿאַלט אַריין אין דער תּאָוה פון געלֶט קאן מען אים בִּשום אופן ניט אַרויס נעמען דערפֿון נאַר דורך דעם וועג וכו' כּפֿ"ל. האבין זיי וויטער מרחיב זמן גיווען דִּהיינו דער ממונה האט גיפֿועלֶט פֿאַם גבור אַז ער זאל דער מדינה נאך גיבין אַ צייט ווייטער. האט זיי דער גבור גיגִיבין נאך אַ צייט. דערנאך האבין זיי זיך גימאַכט סימנים צווישן זיך דער ממונה מיט דעם גבור. און דער ממונה איז זיך אַוועק גיגאַנגען פון דעם גבור און ער האט זיך אומגיקערט אין דער מדינה אַריין.

(און דער ממונה פֿלעגט זיי בּוּדֶאִי אויף זייער שטראפֿן אויף זייער שלעכטן וועג וואס זיי זענען אַריין גיפֿאַלן אין דעם געלֶט. נאַר ער האט זיי ניט גיקאַנט אַרויס פֿירן דערפֿון. ווארין זיי זענען שוין דרינען זייער אייגנאַרצילט גיווען. נאַר פון דעסט וועגן פֿאַרט מַחֲמַת דער בַּעַל תְּפִלָּה און דער ממונה האבין שוין מיט זיי פֿיל גישמוסט זענען זיי שוין אַביסיל מבולבֿל גיּוואַרין. און זיי פֿלעגן זאגן. אַדְרָבָא. נעמט אונז אַרויס דערפֿון. האטשע זיי האבין זיך נאך גיהלֶטן שטאַרק אין זייער נאַרישקייט. און האבין גאר ניט גיּוואַלט אַרויס פון זייער נאַרישקייט. נאַר זיי פֿלעגן שוין פֿאַרט זאגן אַז מע האט זיי גישטראפֿט. אַדְרָבָא. אַז סע איז יואַ אַזוי. אַז מיר

האט זיך אויף גיהויבן דער ממונה. און איז אַרויס גיגאַנגען צום גבור. און ער האט גיפֿעטין די לייט פון דעם גבור. אויב סע איז מיגליך זיך צו זעהן מיט אים. האבין זיי גיזאַגט. זיי וועלן מעלדיווען. האבין זיי גימעלדיוועט האט ער גיהייסן. אים אַריין לאַזן. איז דער ממונה אַריין גיגאַנגען צום גבור. האבין זיי זיך איינס דאס אַנדערע דערקאַנט. איז צווישן זיי גיווען שמוחות און בכיות כּפֿ"ל (דִּהיינו זיי זענען זייער פֿרייליך גיווען וואס זיי האבין זוכה גיווען זיך גיפֿינען איינער דעם אַנדערן. און האבין ווידער זייער גיוויינט. ווי נעמט מען נאך די איפֿריקע לייט ה"ל)

האט דער גבור זיך אַנגירופֿן צום ממונה. אונזער פֿשערע בַּעַל תְּפִלָּה איז אויף דא. און איך האב אים שוין גיזעהן. און ער איז שוין גיּוואַרין אַ מלך.

האט דער ממונה דערצייילט דעם גבור. אַז ער איז איפֿער גיגאַנגען איפֿער אַלע דִּהיינו איפֿער דעם אָרט פון דעם מלך מיט די לייט ה"ל. נאַר איפֿער זיי בייידע איז ער ניט איפֿער גיגאַנגען דִּהיינו איפֿער דעם אָרט פון דעם בַּעַל תְּפִלָּה מיט דעם גבור איז ער ניט איפֿער גיגאַנגען. האט דער ממונה גישמוסט מיט דעם גבור מלֶח דער מדינה וואס זיי זענען אַזוי פֿאַרנאַרישט גיּוואַרין און זענען

זענען אין טעות. נא נעמט אונז ארויס פון אונזערע
נארישקייט). **האט דער ממונה זיך אנגירופין צו**
דער מדינה. איך וועל אייך געבין איין עצה (אקעגין
דעם גבור) ווארין איך ווייס דעם כח פון דעם גבור.
פון וואנעט ער נעמט זיין גבורה. און האט זיי
דערציילט די זאך פון דער שווערד הנ"ל וואס פון
דארט נעמט דער גבור זיין גבורה. בכן וועל איך מיט
אייך גיין צו דעם ארט פון דער שווערד הנ"ל. און
דארף דעם וועט איר קענען באשטיין אקעגין דעם
גבור. (ווארין איר וועט זיך אויך נעמען גבורה פון דארט).

און די פונוה פון דעם ממונה איז גיווען. אז
זיי וועלן שוין אהין קומען צו דעם ארט פון דעם
שווערד. וועלן זיי זיך שוין ארויס פון זייער תאוה
פון געלט. (ווארין דארף דעם וועג וואס סע איז צו דער
שווערד. דארף דעם נעמט מען זיך ארויס פון דער תאוה פון
געלט כנ"ל).

האט די מדינה צו גינומען זיין עצה. און
האפן ארויס גישיקט די גרויסע לייט פון זיי וואס
זיי זענען ביי זיי גיווען גאטין. אז זיי זאלן אין
איינעם גיין מיט דעם ממונה צו דער שווערד הנ"ל.
(און די גאטין דהיינו די עשרים זייערע וואס זיי זענען גיגאנגען
מיט דעם ממונה. זענען בודאי גיגאנגען אנגיטאן אין צירונג
פון גאלד און זילבער. ווארין דאס איז זיך ביי זיי דער עיקר
גיווען). **זענען זיי אין איינעם גיגאנגען.** דער
ממונה מיט די גרויסע לייט פון דער מדינה וואס זיי
הייסן ביי זיי גאטין.

האט דער ממונה מודיע גיווען די זאך צו גבור.
באשר ער גייט מיט זיי זוכן דאס ארט פון דער

שווערד. און זיין פונוה איז. טאמער וועט ער זוכה
זיין אין וועג צו גיפינען דעם מלך מיט די לייט.
האט זיך דער גבור אנגירופין. איך וועל אויך
גיין מיט דיר האט זיך דער גבור פארשטעלט. (כדי
די לייט וואס זיי גייען מיט דעם ממונה זאלן ניט וויסן אז ער
איז דאס דער גבור אליין) און איז אויך גיגאנגען מיט
דעם ממונה.

האפן זיי זיך מייטב גיווען (דער ממונה מיט דעם
גבור) זיי וועלן דאס מודיע זיין דעם בעל תפלה
אויף. האפן זיי אים מודיע גיווען. האט זיך דער
בעל תפלה אנגירופין. ער וויל אויך גיין מיט זיי.
איז דער בעל תפלה צו זיי גיגאנגען. און דער
בעל תפלה האט אנגיזאגט זיינע לייט. איידער ער
איז אנוועק גיגאנגען. אז זיי זאלן דרויף מתפלל זיין
אז השם יתברך זאל זיי מצליח זיין זייער וועג. אז
זיי זאלן זוכה זיין צו גיפינען דעם מלך מיט די
לייט. ווארין דער בעל תפלה פלעגט תמיד דרויף
מתפלל צו זיין. אז סע זאלן זיך אפזיכין דער מלך
מיט די לייט.

און פלעגט תמיד הייסן זיינע לייט אז זיי
זאלן אויך דרויף מתפלל זיין. און ער האט זיי
גימאכט תפילות וואס זיי זאלן דרויף מתפלל
זיין. און איצט ווי ער האט גיוואלט גיין צו דעם
ממונה מיט דער גבור כדי זיי זאלן אין איינעם
גיין זוכן דעם מלך מיט זיינע לייט. האט ער
זיי נאך מער אנגיזאגט. אז זאלן דרויף מתפלל
זיין תמיד. אז זיי זאלן זוכה זיין צו גיפינען זיי.

לאמיר זיין פאר הערן

די צוועלעוועטע מעשה - דער בעל תפילה (14)

- ו. **שאלת לכות: וואס איז געווען די כוונה פון דעם מאנה מיט'ן זיין צום שווער?**
 - ☐ צו ארויס נעמען די מדינה של עשירות פון תאוות מאון
 - ☐ צו טרעפן דעם מלך מיט זיינע מענטשן
 - ☐ ביידע תשובות צענטן ריכטיג
- ז. **האבן די מענטשן פון מדינה של עשירות געוואוסט אז דער גבור איז מיט זיי?**
 - ☐ זיכער
 - ☐ נאר איינער האט געוואוסט
 - ☐ זיי האבן נישט געוואוסט
- ח. **וואס האט דער בעל תפילה געטוהן ווען ער האט געהערט אז זיי גייען?**
 - ☐ ער איז געבליבן אויף זיין פלאץ דאווענען
 - ☐ ער איז צוריק ארויס חוץ לשוב
 - ☐ ער איז אויך געגאנגען מיט זיי
- ט. **האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?**
 - ☐ איינמאל
 - ☐ צוויימאל
 - ☐ איך האב געוואלט

- א. **וואס איז געווען ווען ער האט זיך געטראפן מיט דעם גבור?**
 - ☐ גרויסע שמחות
 - ☐ געוויין
 - ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. **אויף וועלכע פלעצער איז דער ממונה נישט אריבער?**
 - ☐ דעם בעל תפילה און דעם גבור
 - ☐ דעם מלך און די מלכה
 - ☐ דעם חכם און דעם מליץ
- ג. **וואס ענטפערן די מדינה של עשירות פאר דער ממונה ווען ער פרובירט זיי אויפווייזן דעם אמת?**
 - ☐ אונז ווילן נישט הערן
 - ☐ אדרבה נעמט אונז ארויס פון אונזער נארישקייט
 - ☐ זיי האבן גלייך אפגעלאזט תאוות ממון
- ד. **וועלכע עצה האט זיי דער ממונה געגעבן?**
 - ☐ אז מ'זאל גיין צום יד פון דעם חכם
 - ☐ אז מ'זאל גיין צום בויגן פון דעם גבור
 - ☐ אז מ'זאל גיין צום פלאץ פון דעם שווערד
- ה. **וועמען האבן זיי מיטגעשיקט מיט דעם ממונה?**
 - ☐ די עשירים וואס זענען ביי זיי גאטן
 - ☐ די ארימע לייט וואס זענען ביי זיי חיות
 - ☐ די פשוטע מענטשן

טיפער געטראכט

ווער פון די אנשי המלך איז געגאנגן דער ערשטער אויפן וועג צום שוורד?

און וויפל אנשי המלך זענען געגאנגען צוזאמען דערווייל?
וויפל מאל זענען די מענטשן פון די מדינה של עשירות געגאנגען פון זייער מדינה?

און וואס איז אנדערש די מאל וואס זיי זענען געגאנגען מיטן ממונה צו די פריערדיגע מאל?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (13)

אין וועג וואס די שלוחים פון די מדינה של עשירות זענען געגאנגען און זיי האבן געטראפן דער ממונה אויף די אוצרות - זיי האבן געגאנגען אויף זייער וועג וואס זיי האבן געוואלט גיין? זיי האבן פארבלאנדזעט געווארן

**דעם רבינ'ס
מעשיות**

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com